De sancta Elizabeth

ſʒ vt ſapientes Vñ ipa merito numerať inter ſapientes. q̄ hab̄etes oleum veniente ſponſo intrauerũt cũ eo ad nuptias Deinde declarať ſcd̄m. cum dr̄. panē ocioſa nō comedit. vbi nota ꝙ duplex ē panis. ſcʒ corꝑalis ⁊ ſpiritualis ſiue ſupſubſtātialis Corꝑalis eſt quo reficiť corp⁹ Supſubſtantialis ſeu ſpūalis eſt q̄ aīam īpingueſcit. ⁊ ſilr̄ eſt duplex occupatio. ſ. corporalis q̄ deſignať ꝑ marthā q̄ ſollicita erat circa frequens myniſteriũ et vocať vita actiua Alia ē ſpūalis. ⁊ deſignať ꝑ mariā q̄ audiens v̄bum dei optimā ꝑtem elegit. ⁊ vocať vita ꝯtēplatiua. Primũ panē comedit elizabeth nō ocioſa. ſʒ in pͥma occupatōe. nā de ea exponiť illud ꝓuerbioꝝ vlti. Manus eius apprehenderũt fuſum. ⁊ panē ſuũ acq̄ſiuit in labore. iuxta dictũ apl̄i. Qui laborat māducat. Et circa hũc panē habuit occupatōez corꝑalē. pauperes colligēdo. eſurientes ⁊ ſitientes reficiendo. ⁊ oīe op⁹ miſericordie impendendo Etiā btā Elizabeth ſcd̄m panē (ꝓ quo orat tota eccleſia dicens. panem noſtꝝ quotidianum da nobis hodie) comedit nō ocioſa. ſʒ cũ ſcd̄a occupatōe comedit. qꝛ oīmi tꝑe cogitauit ea q̄ dei ſtꝫ ſm̄ doctrinā apl̄i. ⁊ ſic elegit optimā ꝑtem q̄ nō auferet ab ea in eternum.

¶ Secundo nota. hec pͥma ſententia eſt collecta ex duabus prophetijs. Hiere. Prima ſcribiť in libro Trenoꝝ ſic. egreſſa eſt a filia ſyon omnis decor ei⁹. Scd̄a ſcribiť in vltima ep̄la Hiere. vbi dr̄ Hierl̄m indue te veſtibus iocũditatꝫ. Prima igiť ꝓphetia fuit miſerie ⁊ lamentatōnis. qñ expugnata eſt hieruſalē ciuitas ⁊ oīs populus ductus eſt in captiuitatez. ⁊ nō erat q̄ redimeret. Sʒ ſcd̄a fuit exultatōis. qñ data eſt ꝯſolatio. vt rediret corona q̄ ceciderat de capite ſynagoge. Fuit ergo ante tempus elizabeth ſyon. i. ſancta mater eccleſia ſine decore ſpeculatōnis. qꝛ ſyon interpͥtatur ſpeculatio. ſed ꝑ aduentũ huius ſancte vidue regreſſus eſt decor ⁊ ſpeculũ eius. ⁊ tunc diuina potentia mundũ viſitauit

¶ Pro terminis nota. egreſſus eſt ꝑticipiũ deriuatũ a verbo egredior. Sed depreſſus eſt ꝑticipium deriuatum a deprimor cōpoſitum a de et premor. mutando e in i. Sed rediuiuus eſt nomen adiectiuũ cōpoſitum a re ⁊ viuus ꝑ interpoſitōnem ſyllabice adiectōis ſcʒ di. Vel ſm̄ Britonem rediuiuus dicitur a verbo redio is ire. ⁊ dr̄ illud quod eſt redeundum. Item alpha ⁊ o ſunt duo nomina hebraica. vbi nota. Ipſe deus dr̄ alpha ⁊ o. id eſt pͥncipium ⁊ finis oīm reꝝ Alpha eī̄ pͥma lr̄a greci alphabeti. ꝑ quā deſignatur pͥncipium. O vero eſt figura circularis carens fine. quia pͥncipium ⁊ finem in vnum coniungit. per quod deſignatur ꝙ ip̄e deus eſt finis ad quem ordinantur omnia

Poma prima primitiuos deus ſanctos adhuc viuos vidit in cacumine Ut extremos addat primis ꝗbuis ſtante nos in imis ſuo viſit lumine.

¶ Hic autor comparat beatam elizabeth ad alios ſanctos penes excellentiā Et diuidiť in duas ꝑtes In pͥma ꝑte cōparat beatā Elizabeth ad ſanctos ⁊ electos dei. ſecundo cōmendat eam ꝗtum ad gaudia ſup

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-823/0192
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG